

1. Je - zu Kris - te, ště - drý kně - že,
s Ot - cem, s Duchem je - den Bo - že,
ště - drost tvá jest na - še zbo - ží
z tvé mi - lo - sti.

2. Ty jsi v světě bydlil s námi, / tvé tělo trpělo rány / za nás,
za hříšné křesťany / z tvé milosti.
3. Tys ráčil v nás přebývat, / chléb vezdejší chtěls náš býti, /
chtě nás tudy obživiti / z tvé milosti.
4. Ó tvá dobrota důstojná, / ó k nám milosti přehojná! /
Dáváš nám bohatství mnohá / z své milosti.
5. Dals krev z těla vycediti, / dáváš v užitku ji píti, / chtě nás
tudy obživiti / z své milosti.
6. Věrně se nám ve všem dáváš, / milostí k nám svou plápoláš,
/ sobě nás tak za vzácné máš, / z své milosti.
7. Ráčils nás sám zastoupiti, / život svůj pronaložiti, /
tak věčnou smrt zahladiti / z své milosti.
8. Drazes jistě nás vykoupil, / pro nás mra, svou duši
pustil, / a tak nám věrně posloužil / z své milosti.
9. Ó tvá milosti k nám silná, / ach běda, kdož tebe nedbá, /
než jinam o milost běhá / z své slepoty.
10. Ó křesťané, z bludů vstaňme, / dary dobré nám
poznejme, / k Synu Božímu chvátejme, / k té milosti.
11. Kriste pro nás umučený, / zsinalý a zohavený, / nám vždy
milý buď a ctěný / z své milosti.
12. Chvalme Ježíše milého, / pro nás zde potupeného, / život
věčný máme z něho / z též milosti.
13. Jím zlého budem zbaveni, / ve všech ctnostech
rozhojnění, / v život věčný uvedeni / z též milosti.
14. Budiž chvála Bohu, Otci / i Synu jeho též moci, /
Duchu jeho rovné moci / z též milosti.
15. Jakož byla od věčnosti, / budiž na věky v radosti / mezi
námi bez žalosti / z té milosti.

τ: Vyšebrodský sborník, 1410 / Jistebnický kancionál, c.1430 / Písně chval
Božských, 1541 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Jistebnický kancionál, c.1430